

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 26. Julii. Festo S. Annæ. Domius mortificat & vivificat. Qui non vult
mortificantem Dominum, non vult vivificantem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Die 26. Julii.

IN FESTO SANCTÆ ANNÆ.

Dominus mortificat & vivificat. 1. Reg. 2.

VERITAS PRACTICA.

Qui non vult mortificantem Dominum, non vult vivificantem.

RATIO EST, Quia qui non vult Dominum ordinatè, seu quo se modo suaque communicat, vult illum absolute.

Sed qui non vult illum prius mortificantem quam vivificantem; non vult illum ordinatè, nec quo se ille modo communicat.

Ergo absolute non vult illum vivificantem. Quod perinde damnosum est, ac dicere: nolle Deum sibi propitium.

I. PUNCTUM.

Orat. de Nativit. Virg. Maria.

l. 4. de Fide c. 15.

Suprà.

QUONIAM futurum erat, inquit sanctus Joannes Damascenus, ut Dei Genitrix & Virgo ex Anna oriretur, nativitate Gratiæ factum antevertere minimè causa est: verùm tantisper expectavit, dum gratia fructum suum produxisset; Itemque alibi, Quemadmodum prisca illa Anna, cum sterilitate morbo laboraret, per orationem ac promissionem, Samuel procreavit: eodem modo hac etiam per obsecrationem & promissionem Dei genitricem à Deo accepit, ut ne hic quoque cuiquam ex illustribus matronæ cederet. itaque gratia, nam hoc sonat Anna vocabulum, Dominam parit, id enim maria nomine significatur. Verè etenim rerum omnium conditrix Domina facta est, cum Conditoru mater extitit. Rursusque idem sanctus Pater de hac quam vocat Leïssimam & summam laudibus dignam mulierem; meritò igitur, Anna divino Spiritu plena, lato hilarique animo personat, congaudete mecum qua promissionis germen ex sterili ventre peperit, ac benedictionis fructum uberibus meo, ut optaveram, nutrio. Sterilitatis mœstissimam exui, & lætam fecunditatu vestem indui. Congaudeat mecum hodie Anna illa Phenanna adversaria: & novum hoc atque inopinatum miraculum quod in me gestum est, suo exemplo celebret.

Alludit scilicet ad Canticum Annæ matris Samuelis, quod habetur primi Regum secundo capite, ubi hæc inter alia de sua sterilitate & fecunditate dicitur.

Hayneusue Pars tertia.

cunditate: Donec sterili peperit plurimos, & que multos habebat filios, infirmata est. Dominus mortificat & vivificat, adducit ad inferos & reducit. Dominus pauperem facit & ditat: humiliat & sublevar; Et quæ sequuntur conformia, ex quibus deducitur quod sicut illæ beatæ mulieres prius senserunt Dominum mortificantem quam vivificantem, sic & nos non nisi unum ab altero expectemus; aut certè, Qui nolit Deum mortificantem audiat ex veritate proposita, quod eum etiam nolit vivificantem.

Ratio est valde consideranda, quotiescumque agitur de Deo invocando, seu de divinis petendis aut recipiendis: nempe hæc omnia non nisi ordinatè & quo se velit Deus modo communicare, petenda sunt & expectanda. Cum enim ut Sap. 11. ait Sapiens, Omnia in mensura & numero & pondere disponat Deus, Sic nos etiam meritò sibi suoque divino subjectos ordini & providentiæ accommodatos exigit; sic vult hyeme feri quod aestate colligatur; sic vult in juventute colligi quod in senectute possideatur: sic uno verbo suis omnia spatiis & temporibus attemperavit, ut qui vellet aliquid aliter atque ordinatum est, non illud velle dicendus esset, neque enim vellet rationabiliter, sed insanè, impiè & infandè. Hoc esset enim tentare Deum, hoc esset petere miraculum, hoc esset velle Deum pervertere suum ordinem; quæ non nisi temeraria præsumptione cogitari possunt, cum ne quidem pro salute animarum ordinatus verum cursus immutetur. Nunquid Deum docebit quispiam scientiam, qui excelsos judicat? Nunquid Deo potest comparari homo, etiam cum perfecta fuerit scientia? Nunquid semitam seculorum custodire cupit, quam calcarunt viri iniqui? Acquiesce igitur ei, & habeto pacem, & per hæc habebis fructus optimos. Suscipe ex ore illius legem, & pone sermones eius in corde tuo. Sic apud Jobum, & passim in Scripturis.

II. PUNCTUM.

SED qui non vult Dominum prius mortificantem quam vivificantem, non vult Dominum ordinatè, seu quo se ille modo & ordine communicare statuit.

AAA

Hic

Hic est enim ordo seu ordinarius agendi modus Dei, ut priusquam insignem aliquam gratiam cuiquam conferat, permittat eum affligi, & eo maxime laborare atque egere bono quod illi collaturus est, ut evidentius postea possit agnoscere beneficium, nec inde glorietur nisi in Domino.

Tob. 11.

Sic Tobias agnoscebat acceptam gratiam, Benedictio Domine Deus Israel, qui tu castigasti me & tu salvasti me. Tu flagellas & salvas, deducis ad inferos & reducis. Sic Sapiens: Tu es Domine qui vita & mortis habes potestatem, & deducis ad portam mortis, & reducis. Sic B. Job: Ipse vulnerat & medetur, percutit, & manus eius sanabunt; Sic ipse denique Deus: Ego, inquit, occidam, & ego vivere faciam; percutiam, & ego sanabo.

ib. 13.

Sap. 16.

Iob. 5.

Deut. 32.

In Ps. 29.

Ad caput 30. let.

Ep. 4.

Orat. 32.

Serm. 16. in Cant.

Quibus Scripturae locis consonant S. Patres. Mos est, inquit S. Basilus, sacri eloquii, si quando tristitia lata quo commemorat, tristitia lata in ordinis proponere, fructio enim boni efficitur jucundior tristibus iam exactis. Beneficium poena est posterius percussam & ego sanabo: ego occidam, & ego vivere faciam. Qua nos affligunt, praecurrunt; quo majore cum constantia multiplici est gratiam nobis collatam conferemus. Sic S. Hieronymus: Primum tristitia annuntiantur ut post malorum magnitudinem lara succedant. Gravior quippe est sanitas aegrotatione depulsa: & doloris magnitudo in magnitudinem virtutis gaudiorum. Et ad Marcellam scribens: Dominus te in laboribus hominum posuit, & salutiifero paterna pietatis verbera visitavit, ut in pauca vexatam in multis bene disponeret.

S. quoque Gregorius Nazianzenus sic eloquenter: Dominus, inquit, mortificat & vivificat, qui sola voluntate omnia facit atque immutat: qui ex nocte diem facit, ex hyeme ver, ex tempestate tranquillitatem, & siccitate pluviam. Et post allata exempla Josephi & Hebraeorum, sic pergit, quid hoc admirabilis, aut illustris divina magnificentia argumentum, cum ex rebus perditis ac deploratis, iter secundum aperire volueris? S. verò Papa Gregorius de his fuisse in moralibus. Ac paucis denique S. Bernardus sive ad intellectum sive ad affectum: Paterna vox est, percutiam & ego sanabo. Non est proinde quod à Patre formides, qui etsi feriat, nunquam vindicat. Id est, nunquam ita ferit ut tantum feriat & puniat; sed simul feriendo sanat & beneficit, sicut & sanando ferit ac percutit. O vere paternam simul ac maternam manum!

VI non vult igitur mortificantem Dominum, non enim vult, nec enim certe habebit vivificantem, quia non enim vult ordinatè, non vult conformiter voluntati & ordinationi divinae. Me etenim de die in diem quarunt, & scire vias meas volunt, quasi gens qua iustitiam fecerit, & iudicium Dei sui non dereliquerit. Q. d. non me inventient quia non bene quarunt. Quarite me, & non invenietis; & ubi ego sum, vos non potestis venire; nisi vos videlicet cum gratia disponatis. Ferit unde & addit convertimini, venite, Quod & alibi aptè exprimitur: Cum quaesieris Dominum suum, invenies eum; si tamen toto corde quaesieris, & tota tribulatione anima tua. Quasi diceretur, non aliter cum invenies; Quoniam invenitur ab his qui non tentant illum, inquit Sapiens: & proinde ab his qui tentant illum non invenitur. Tentant autem ut diximus, qui perperam & contra ordinatum rerum statum aliquid petunt.

158.

Ioan. 7.

15. 25.

Deut. 4.

Sap. 7.

Eccel. 33.

Mans semina semen tuum, & v. sperare ne cesset manus tua, hoc est, utere medicis ordinatis ad habendum quidquid petis; sicut necessario seminandum est & laborandum votenti triticum; quia & oportet ut semen iactum in terram prius mortificetur quam vivificetur. Sic planè nobiscum à Deo agitur. Et quidem magis gratiose & munificè nobiscum agitur, quam si nihil à nobis expecteretur. Sic enim nos cooperatores suorum donorum efficit, in quibus obtinèdis major est gloria, de nostro aliquid contulisse ad meritum, quam ex merito favore nobis omnis fuisse data.

Sic B. Annae plus debemus quod dum sterilis esset, suis obtinuit precibus nobilem illum suum partum, B. Virginem Dei Matrem, quam si sterilis non fuisset, nec orasset. Quamobrem opportunè S. Joannes Damascenus: O par Beatum, Ioachim & Anna, vobis omnia creatura obstricta est. Per vos enim omnium donorum praestantissimum Creatori obtulit, nempe castam Matrem, qua sola Creatore digna erat. Et alibi: Dignum sane quid, ac maximè dignum esse iam laudare, qua divina benignitate oraculum accepit, ac talem & tantum nobis fructum edidit, ex quo dulcis IESVS prodit. Hæc eo affectu dicas quo vis à B. impetrare Anna, ut sicut mortificantem Dominum, libens sustineas, antequam vivificantem sentieris, sic tu sustineas & sentias.

Vide in 2. parte, Die 20. Martij, De sancto Joachimo.

D E